

Aj tento rok žiaci základnej školy vítali príchod jari
Čítajte na strane 10

A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe... (Jn 12, 32)

Poslanie Božieho Syna na Zemi sa pomaly končí. Prichádza čas, keď sa musí splniť všetko, čo je o ňom napísané v Mojžišovom zákone, u Prorokov a v Žalmoch.

Na poslednej ceste do Jeruzalema jeho učeníci „túpli a so strachom išli za ním“ (Mk 10, 32). Cítili, že v nasledujúcich dňoch sa tu stane čosi zvláštne, čo teraz ešte nemohli pochopiť. Preto im cestou začal hovoriť, čo ho očakáva: „Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom, vysmejú ho, zbičujú a zabijú, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych“ (Mk 10, 33-45).

Prichádza Veľký piatok a Boží Syn po ťažkých mukách dokoná na kríži. Svoj život položí ako výkupné nebeskému Otcovi za naše hriechy... A čo pre nás z toho plyní?

Sv. evanjelista Marek na začiatku svojho evanjelia píše o poslanstve, s ktorým prišiel Boží Syn na tento svet: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľov-

stvo. Kajajte sa a verte evanjeliu“ (Mk 1, 15).

Boží Syn ako Spasiteľ ľudstva počas svojho pozemského života stále oznamoval radostnú zvesť, že Boh pre nás dokorán otvoril dvere svojho kráľovstva a chce všetkých urobiť šťastnými. Znázornil to neraz v podobstvách. On ako Spasiteľ zaplatil za všetky ľudské hriechy svojím utrpením a smrťou na kríži. Ale pripomína, že ľudia musia urobiť všetko, aby tejto milosti boli hodní. Do tohto kráľovstva vojde len ten, kto sa obráti a uverí.

V starom Grécku žil muž, ktorý vedel dať každému dobrú radu a poučenie. Istého dňa prišiel k nemu akýsi chytrák, ktorý držal v ruke vrabca tak, že ho nebolo vidieť.

I spýtal sa muža, či vrabec, ktorého drží v ruke, je živý alebo mŕtvy. Pritom si myslel: „Ak povie, že je mŕtvy, otvorím dlaň a vrabec vyletí živý. Ak povie, že je živý, stisnem vrabca a zadusím ho. Potom budem mať pravdu ja!“ Muž bol však múdrejší a

pohotovo odpovedal: „Vrabec je taký, akým ho chceš mať. Ak živým, bude živý. Ak mŕtvym, bude mŕtvy.“

Takú istú odpoveď môžeme dostať aj my, ak ide o našu dušu. Naša duša bude taká, akú ju chceme mať. Ak živú, bude živá, ak mŕtvu, bude mŕtva.

Nastal nám príhodný čas. Po pôstnej dobe príde deň vzkriesenia. Odhodme skutky temnosti. Oblečme si výzbroj pravdy, aby sme šťastne prekonalí cestu pôstnou púšťou a tak došli k slávnemu vzkrieseniu Pána a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý prišiel spasiť naše duše. On sám nám dal príklad. Kvôli nám prešiel našou cestou. A nasledovať ho znamená: kráčať týmto svetom ako On. Odzbrojený, slobodný, so srdcom na dlani. S pravdou, ktorá je taká jednoduchá a samozrej-má.

Požehnané dni celej farnosti a veľa milostí od zmŕtvychvsta-lého Krista všetkým vyprosuje

Štefan Nižník, farár

Z rokovaní obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní na svojich zasadnutiach v mesiacoch december 2014, január a február 2015 prijalo tieto uznesenia:

ZOBRALO NA VEDOMIE

Výsledky voľby starostu a volieb do obecného zastupiteľstva.

Overenie zloženia sľubu novozvoleného starostu a novozvolených poslancov OZ a správu mandátovej komisie.

Vystúpenie novozvoleného starostu.

Informáciu o plate starostu obce.

Informáciu o poverení poslankyne Jarmily Pavlačkovej funkciou zástupcu starostu obce.

Informáciu o vyhodnotení protihlukových úprav za rok 2015 a plán na rok 2015 od Cemmac a.s.

SHCVÁLILO

Program ustanovujúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva.

Plán zasadnutí obecného zastupiteľstva na rok 2015.

Predĺženie platnosti PHSR 2007 - 2013 obce Horné Srnie do doby schválenia PHSR 2014 - 2020.

Všeobecne záväzné nariadenie č. 1/2015 o určení výšky dotácie na prevádzku a mzdy na dieťa materskej školy a školských zariadení so sídlom na území obce Horné Srnie.

KONŠATOVALO

Novozvolený starosta obce Jozef Húserka zložil zákonom predpísaný sľub starostu obce.

Zvolení poslanci obecného zastupiteľstva zložili zákonom predpísaný sľub poslanca obecného zastupiteľstva: Ing. Michal Daňo, Mgr. Mária Húdeková, Mgr. Janka Kubíčková, Ing. Peter Mierny, Ing. Jaroslav Papierník, Magdaléna Papierníková, Jarmila Pavlačková, Bc. Jozef Turák, JUDr. Michal Turák.

ZRIADOLO

- Finančnú komisiu
- Komisiu výstavby
- Komisiu školstva, kultúry a športu
- Sociálnu komisiu
- Komisiu životného prostredia a verejného poriadku
- Komisiu pre ochranu verejného záujmu

ZVOLILO

Finančná komisia:

Predseda komisie: Jarmila Pavlačková

Členov komisie: Poslanca: Ing. Michal Daňo

Odborníkov z radov obyvateľov obce a iných osôb: Ing. Jolana Hiklová, Ing. Andrea Kebísková

Komisia výstavby:

Predseda komisie: Ing. Peter Mierny

Členov komisie: poslanca: Bc. Jozef Turák

Odborníkov z radov obyvateľov obce: Milan Jurenka, Ing. Milan Blaško, Zlatica Koníčková

Komisia školstva, kultúry a športu:

Predseda komisie: Ing. Jaroslav Papierník

Členov komisie: Poslankyňu: Jarmila Pavlačková

Odborníkov z radov obyvateľov obce: Ing. Hana Galková, Monika Prošňanská, Zdenko Lipták, Marta Papierníková

Sociálna komisia:

Predseda komisie: Magdaléna Papierníková

Členov komisie: poslankyňu: Mgr. Janka Kubíčková

Odborníkov z radov obyvateľov obce: Štefan Blaho, Bc. Mária Chovančíková

Komisia životného prostredia a verejného poriadku

Predseda komisie: JUDr. Michal Turák

Členov komisie: Poslankyňu: Mgr. Mária Húdeková

Odborníkov z radov obyvateľov obce a iných osôb: Tomáš Kebísek, Mária Patková

Komisia pre ochranu verejného záujmu

Predseda komisie: Mgr. Mária Húdeková

Členov komisie: Ing. Michal Daňo, Jarmila Pavlačková, Bc. Jozef Turák

POVERILO

Poslankyňu Mgr. Máriu Húdekovú zvolávaním zasadnutí obecného zastupiteľstva v prípadoch podľa § 12 ods. 2 prvá veta zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

ODVOLALO

Členov z rady školy: Ing. Jolana Hiklovú, Ing. Stanislava Papierníka a Zdenka Liptáka.

DELEGOVALO

Do Rady školy pri ZŠ s MŠ V. Mitúcha, Horné Srnie členov za obec ako zriaďovateľa školy: Jarmilu Pavlačkovú, Ing. Jaroslava Papierníka a Ing. Petra Mierného.

SÚHLASILO

S poskytnutím finančného príspevku pre MAS Vršatec na rok 2015 vo výške 1,- euro na obyvateľa;

S poskytnutím finančného príspevku pre nohejbalový klub Horné Srnie vo výške 150,- eur.

URČILO

Podľa § 18 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov voľbu hlavného kontrolóra obce na 17. marca 2015. Voľba sa uskutoční verejným hlasovaním. Obecné zastupiteľstvo ďalej určuje náležitosti prihlášky: písomná prihláška, životopis, výpis z registra trestov nie starší ako tri mesiace, doklad o vzdelaní. Kvalifikačné predpoklady: ukončené minimálne úplné stredné vzdelanie, požadované ekonomické vzdelanie prípadne odborná prax v nadväznosti na prácu vo verejnej správe alebo samospráve.

Rozsah funkcie hlavného kontrolóra obce na ďalšie funkčné obdobie na 1/5 úväzku a tomu zodpovedajúcu výšku platu vo výške 1/5 platu príslušajúcej kontrolórovi zo zákona.

PODPORILO

Petíciu občanov obce Horné Srnie za zachovanie súčasného druhu poskytovaných sociálnych služieb v CSS Lipovec Horné Srnie.

POŽIADALO

Zriaďovateľa CSS Lipovec Trenčiansky samosprávny kraj o zachovanie súčasného druhu poskytovaných služieb v CSS Lipovec.

V tomto prehľade sú vypísané len najdôležitejšie uznesenia. Kompletne zápisnice zo zasadnutí OZ spolu s výpismi z hlasovania poslancov sú k dispozícii k nahliadnutiu na Obecnom úrade a na web stránke obce www.hornesrnie.sk.

S.K., OeÚ

Štatistika obyvateľov za rok 2014

2792

1/2014

-27

1374 (49 %)

1418 (51 %)

2765

12/2014

22

9 13

Narodení

29

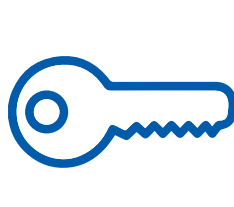
15 14

Zomrelí

20

10 10

Prisťahovaní

40

17 23

Odstáňovaní

39,6

Priemerný vek

Bezpečný pohyb v Hornom Srní pre všetkých

Nie je to tak dávno, keď hlavným účastníkom cestnej premávky v našej obci boli husi a kačky, presúvajúc sa z dvorov k rieke a večer znovu naspäť. Časy sa však zmenili.

Nárast počtu automobilov sa prejavuje i u nás. Občas má človek pocit, že ulice už viac neslúžia ľuďom, ale autám. To je spojené i s problémom nárastu rizika kolízie a bezpečnosti na cestách ako takej.

V obci za posledné roky nastali viaceré významné zmeny v oblasti dopravy, na ktoré je potrebné reagovať. Či už ide o projekt cyklotrasy Bečva – Vlára – Váh (ako cezhraničného cyklokoridoru, ktorý prechádza priamo územím obce), alebo o oživenie centra obce (vdaka revitalizácii obecného parku). S uvedenými skutočnosťami je úzko spätý nárast výskytu detí na tomto území, ako aj prítomnosť väčšieho počtu automobilov v obci.

Obec Horné Srnie v spolu-

práci s Centrom urbánnej bezpečnosti, o. z., sa preto rozhodla koncepčne riešiť problematiku dopravy v intraviláne obce, a to prostredníctvom projektu „Bezpečný pohyb v Hornom Srní pre všetkých“, ktorý bol podporený Radou vlády pre prevenciu kriminality sumou 6 000 €. V rámci projektu boli realizované nasledovné opatrenia:

Vypracovanie Koncepcie rozvoja dopravy v obci s dôrazom na rozvoj cyklistickej a pešej dopravy, ktorý vytvorí rámec koordinujúci všetky opatrenia v oblasti dopravy na území obce s jasným cieľom zvyšovať bezpečnosť obyvateľov a návštevníkov obce.

Inštalácia moderného LED osvetlenia nad priechod pre chodcov cez cestu I/57 v blízkosti mosta cez rieku Vlára.

Vytvorenie cyklokoridorov na hlavných trasách pohybu cyklistov vo väzbe na cyklotrasu

Bečva – Vlára – Váh prostredníctvom vodorovného dopravného značenia V8c.

Vytvorenie pešej zóny pre územie obecného parku.

Vytvorenie ucelenej siete peších chodníkov v centrálnej časti obce vďaka ich prepojeniu prostredníctvom nových priechodov pre peších.

Nákup technického vybavenia a materiálu na inštaláciu, resp. **obnovenie vodorovných dopravných značiek v obci.**

Obnovenie existujúcich vodorovných dopravných značiek v centrálnej časti obce.

Súhrn týchto opatrení nie je riešením celého problému. Skôr prvým krokom k celkovému riešeniu dopravy v obci. Vyžaduje si to však širšiu diskusiu s obyvateľmi, ktorá bude v blízkej dobe nasledovať.

Vladimír Ondrejčka

Zvislé značenie pri parku bude upozorňovať na vzniknutú pešiu zónu.

Značky na ceste zase zreteľne označia kadiaľ vedie cyklotrasa.

A čo deti – majú sa kde hrať...?

Obec si uvedomuje potrebu kvalitných a bezpečných priestorov pre deti a mládež.

Preto spojila svoje sily s tímom odborníkov a študentov odboru priestorové plánovanie na Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, aby pripravili návrh komplexného riešenia úpravy verejných priestorov pre voľnočasové aktivity detí a mládeže. Výsledkom spolupráce je viacero zámerov a projektov obnovy verejných priestorov v obci, ktoré postupne predstavíme aj verejnosti. V súčasnosti sa hľadajú možnosti získania prostriedkov na ich realizáciu tak, aby bol čo najmenej zaťažený rozpočet obce.

Prvým konkrétnym projektom tejto spolupráce je revitalizácia areálu Materskej školy v Hornom Srní. Návrh je výsledkom práce študentiek Žuzany Kuchtovej a Eriky Miklósovej, ktoré v spolupráci s odborníkmi z STU a s pomocou starostu obce, zástupkyne riaditeľky pre materskú školu a učiteľiek z materskej školy pripravili návrh komplexnej obnovy celého areálu. V rámci areálu škôlky pribudnú nové prvky zamerané na vzdelávanie, od- dych, ako i rozvoj motoriky a pohybových schopností detí. Obnova prebehne postupne, v jednotlivých fázach, pod-

ľa objemu dostupných prostriedkov a ochote rodičov a ostatných obyvateľov obce spolupodieľať sa na obnove vo forme dobrovoľníckej práce.

Prvým krokom ku komplexnej obnove je projekt *Hravo a zdravo v našej materskej škole*. Materská škola ho získala z nadácie ČSOB, konkrétne zo Zamestnanec- kého grantového fondu, vďaka ochote a angažovanosti Gabiky Hornej. Nadobudnutím finančných prostriedkov vo výške 3000 €, ktoré do projektu poskytla nadácia ČSOB, môžeme do mája tohto roku zakúpiť jeden hrací lanový prvok, vysadiť dva zelené altánky zo špeciálneho druhu vrby a z použitých pneumatík vyrobiť dekoratívne oddychové prvky pre deti. V rámci projektu je plánovaná dobrovoľnícka činnosť a pomoc rodičov, resp. obyvateľov obce.

Touto cestou vás chcem požiadať, aby ste sa aj vy zapojili a pomohli nám vytvoriť pre naše deti pekný, bezpečný a hlavne zábavný priestor, kde môžu prežívať svoje každodenné dobrodružstvá. Dobrovoľnícka akcia je naplánovaná na mesiac apríl. O presnom termíne vás budeme informovať prostredníctvom obecného rozhlasu a web stránok obce a materskej školy.

Vladimír Ondrejčka

Sneh je fuč, výkaly zostali

Aj v našej obci žijú milovníci psov. S úbytkom snehu to vidno, žiaľ, výraznejšie ako inokedy.

Každý aspoň trochu vnímavý človek zaznamenal označované ulice, múriky domov, dokonca priamo stredy chodníkov. Naším psom je to zjavne jedno. Tí menej všímaví, napríklad po romantickej večernej prechádzke, majú smolu. Pretože ak sa ich topánka nechtiac dostala do kontaktu so psím výkalom a po príchode domov pobežia po koberci, ich láska ku štvornohým miláčikom zaručene nebude mať hraníc.

V meste sa tento jav vyskytuje v oveľa menšej miere. Aj vďaka pokutám sa obyvatelia

miest za posledné roky rýchlo naučili, že za svojho psíka a to, čo vyprodukuje, nesú plnú zodpovednosť. Nedbanlivosť ich môže vyjsť až na 65 eur. Špinitie domácich zvierat totiž zákon chápe ako znečistenie verejného priestranstva.

Aby sme však všetkým psí- karom nekrivdili – možno sa niektorí naozaj cítia zmäte- no, keď sa ich pes vyprázdni v strede chodníka a nevedia, čo majú robiť. Pre tento prípad prikladáme praktický ná- vod na venčenie psov. Takže, milí psíčkari: Inde by vás vy- šlo neupratanie exkrementov celkom draho. Tu v Hornom Srní sa zatiaľ spoliehame len na vašu ľudskú ohľaduplnosť. Nesklamte.

redakcia

Návod na venčenie psov

1. Pred plánovanou prechádzkou svojho psa uviažte na vódzku (niektoré psy potrebujú aj náhubok, ale toto rozoberať nebudeme).
2. Vezmite si so sebou papierové vrecúška.
3. Po vyprázdnení vášho psa kdekoľvek v dedine (áno, aj na trávniku v parku) umiestnite vyprodukovanú vec do vrecúška a vhoďte do smetného koša.

Čo sa deje v centre sociálnych služieb Lipovec. Dohady verzus fakty

Pokojné prostredie obce rozvírila informácia o zmenách v Centre sociálnych služieb Lipovec. Zruší VÚC domov dôchodcov aby tu mohlo vytvoriť centrum pre autistov? Ako to vlastne je?!

Zámerom Trenčianskeho samosprávneho kraja (TSK) bolo zmeniť cieľovú skupinu klientov, ktorým je poskytovaná sociálna služba v zariadení Centra sociálnych služieb Lipovec (CSS) v rámci jeho špecializovaného zariadenia. Zámer sa stretol s nevôľou väčšiny z nás, čo je pochopiteľné. Zároveň sa objavilo mnoho rôznych dohadov a nekorektných informácií. Preto by som chcel predložiť niekoľko faktov a vysvetlení, ktoré môžu uviesť mnohé informácie na správnu mieru a umožnia nám všetkým zorientovať sa v tejto zložitej problematike.

Oblasť sociálnych služieb, do ktorej spadá i problematika starostlivosti o seniorov, sa riadi zákonom č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona o živnostenskom podnikaní v jeho platnom znení (ďalej len „zákon o sociálnych službách“), ktorý jednoznačne a presne definuje povinnosti, zodpovednosť a kompetencie v oblasti sociálnych služieb. Tento zákon prešiel viacerými významnými zmenami, ktoré však neboli verejnosti dostatočne objasnené. To spôsobilo skutočnosť, že problematika sociálnych služieb je pre väčšinu obyvateľov Slovenska nejasná a komplikovaná. Preto sa často stretávame s faktom, že občania mnohokrát vychádzajú z informácií a skúseností, ktoré už nie sú aktuálne, čo spôsobuje ich frustráciu a hnev. Posledná zmena zákona nadobudla účinnosť 1. 1. 2014 a priniesla viaceré významné zmeny. Obec a ja ako jej volený zástupca som povinný tento zákon rešpektovať a pri svojich rozhodnutiach sa ním riadiť.

Vo väzbe na zámer TSK je dôležité objasniť, aké sociálne služby zariadenie CSS Lipovec v súčasnosti poskytuje. CSS Lipovec sa skladá z dvoch zariadení: domova sociálnych služieb a špecializovaného zariadenia. CSS Lipovec malo i tretie zariadenie, a to zariadenie pre seniorov, ktoré sa zvykne ľudovo nazývať „domov dôchodcov“ (tento pojem zákon nepozná), toto však bolo ku koncu roka 2012 zrušené.

Od 1. 1. 2013 špecializované zariadenie nahradilo domov dôchodcov, čo vyplynulo z požiadavky na túto službu, pretože novo prichádzajúci klienti

Centrum sociálnych služieb Lipovec vzniklo 1. 1. 2013 transformáciou zo zariadenia pre seniorov.

trpeli vážnymi psychickými poruchami. Na týchto klientov zriaďovateľ dostával viac finančných prostriedkov a aj počet zamestnancov na jedného klienta bol vyšší. Rovnako i hospodárska kríza donútila

kázanosti je najmenej V podľa prílohy č. 3, alebo

b) nevidiaca alebo prakticky nevidiaca a jej stupeň odkázanosti je najmenej III podľa prílohy č. 3.“

Toto ustanovenie znamená,

Samotný dôchodkový vek podľa zákona nestačí na to, aby bola osoba umiestnená v CSS.

Musí byť ťažko postihnutá

príbuzných postarať sa o tzv. seniorov doma, lebo príspevok štátu bol nižší a úhrady boli oveľa vyššie. Preto služba „domova dôchodcov“ k 31. 12. 2012 zanikla a bola zriadená služba v špecializovanom zariadení pre klientov s rôznymi poruchami demencie a psychickými poruchami.

Zákon o sociálnych službách definuje zariadenie „domov sociálnych služieb“ v §38, ktorý hovorí:

„V domove sociálnych služieb sa poskytuje sociálna služba týždennou pobytovou sociálnou službou alebo ambulatnou sociálnou službou fyzickej osobe do dovŕšenia dôchodkového veku, ak je táto fyzická osoba

a) odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby a jej stupeň od-

že nie je možné do takéhoto zariadenia umiestniť osobu, ktorá dosiahla dôchodkový vek, a tiež, že služba nie je poskytovaná celoročne, ale len na týždennú bázu (t. z. klient na víkend odchádza zo zariadenia).

Domovy sociálnych služieb, ktoré vznikli pred účinnosťou súčasne platného zákona o sociálnej pomoci, môžu poskytovať sociálne služby celoročnou formou. Domovy sociálnych služieb, ktoré vznikli po 1. 1. 2014, môžu poskytovať sociálne služby v domove sociálnych služieb už len týždennou formou.

Zákon o sociálnych službách definuje zariadenie „špecializované zariadenie“ v §39, ktorý hovorí:

„V špecializovanom zariadení sa poskytuje sociálna služba

fyzickej osobe, ktorá je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby, jej stupeň odkázanosti je najmenej V podľa prílohy č. 3 a má zdravotné postihnutie, ktorým je najmä Parkinsonova choroba, Alzheimerova choroba, pervazívna vývinová porucha, skleróza multiplex, schizofrénia, demencia rôzneho typu etiológie, hluchoslepota, AIDS alebo organický psychosyndróm ťažkého stupňa.“

Toto ustanovenie znamená, že je možné do takéhoto zariadenia umiestniť osobu bez ohľadu na vek, avšak jej stupeň odkázanosti je najmenej V, čo predstavuje už vážne postihnutie. Služba je poskytovaná celoročne.

Z uvedeného vyplýva, že CSS Lipovec neposkytuje sociálne služby seniorom, ak ich stupeň odkázania je menší ako V, a to už od konca roka 2012. V súčasnosti je kapacita CSS Lipovec 37 klientov, z toho 20 klientov je kapacita „domova sociálnych služieb“ a 17 klientov je kapacita „špecializovaného zariadenia“.

Zákon o sociálnych službách tiež presne definuje zodpovednosť za poskytovanie jednotlivých sociálnych služieb. Obec je podľa §80 zákona povinná zabezpečiť nasledujúce sociálne služby:

1. Sociálne služby v nízkopra-

hovom dennom centre, nocľahárni, zariadení pre seniorov, zariadení opatrovateľskej služby a v dennom stacionári, 2. sociálne služby v nízkoprahovom zariadení pre deti a rodinu, 3. opatrovateľské služby, 4. prepravné služby, 5. odľahčovacie služby, 6. pomoc pri osobnej starostlivosti o dieťa.

Z uvedeného vyplýva, že obec je povinná zabezpečiť sociálnu službu, okrem iných, i osobe po dovŕšení dôchodkového veku, ak túto službu z vážnych dôvodov potrebuje. To sa obvykle poskytuje v „zariadení pre seniorov“, čo je vo vnímaní mnohých z nás ten tradičný „domov dôchodcov“. Obec službu poskytne buď vo vlastnom zariadení, alebo u iného poskytovateľa.

V súčasnosti obec Horné Srnie nemá takéto zariadenie na svojom území, preto žiadateľom o túto sociálnu službu zabezpečuje jej poskytnutie u iných poskytovateľov mimo obce.

Ale aby sme sa vrátili k podstate celého problému. Pôvodný zámer TSK na zmenu cieľovej skupiny v zariadení CSS Lipovec na autistov by v podstate spôsobil, že „domov sociálnych služieb“ zanikne

a stane len „špecializované zariadenie“, ktoré by sa zameralo na klientov s autizmom. Z celkovej kapacity 37 klientov by sa kapacita CSS Lipovec zmenšila na 20 klientov. Tento zámer sa však v čase menil a keďže TSK nekomunikoval tento zámer so mnou ani s nikým z obecného úradu, až do uverejnenia informácie v médiách nebola obec Horné Srnie prítomná žiadneho významného rokovania, kde by mohla zo svojej pozície

predsedu TSK o stretnutie s predsedom TSK p. Baškom s cieľom objasniť a konzultovať tento zámer. Nebol udelený termín stretnutia, hoci som oň viackrát žiadal. Kontaktovala ma však pani Behrová, poverená vedúca oddelenia sociálnej pomoci na TSK.

• Na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo 28. 1. v sídle TSK a trvalo asi 1,5 hodiny, mi boli potvrdené informácie z médií o zámere zmeny cieľovej skupiny

klientom. Z tohto miesta by som chcel poďakovať petičnému výboru v zložení: Ján Rekem, Jozef Polomský, Mária Švajleninová, Melánia Makovcová, Vincenc Štefánek za prácu, ktorú odvedli v prospech tejto petičnej akcie.

• Na podnet petičného výboru a poslancov OZ som zvolal mimoriadne zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktoré sa uskutočnilo 26. 2. 2015. Bolo na ňom poslancami obecného zastupiteľstva schválené uznesenie, ktorým podporili petíciu občanov obce Horné Srnie za zachovanie súčasného druhu poskytovaných sociálnych služieb v CSS Lipovec Horné Srnie a žiadali zriaďovateľa CSS Lipovec Trenčiansky samosprávny kraj o zachovanie súčasného druhu poskytovaných služieb v CSS Lipovec.

• Následne bolo zvolané na 3. marca 2015 verejné zhromaždenie k zámeru TSK, na ktorom sa zúčastnila p. Behrová a neskôr prišiel i predseda TSK p. Baška. Zo stanoviska TSK, ktoré na začiatku predniesla p. Behrová, jasne vyplynulo, že TSK plánuje realizovať zmeny, tak ako tu už bolo uvedené, čo by v konečnom dôsledku viedlo k redukcii zariadenia CSS

Petícia? Prečo?

S plánovaným zámerom VÚC, ktorý prevádzkuje CSS Lipovec, prestavať ho na špecializované zariadenie pre ľudí postihnutých autizmom občania nesúhlasia. Preto iniciovali petíciu za zachovanie súčasného stavu v CSS. Pre pochopenie uvádzame len malý obsah, o čo v petícii ide:

Budova bývalej materskej školy bola vybudovaná, a to zdôrazňujeme, aj vlastnými rukami ešte žijúcich občanov svojpomocne. Obec ju darovala štátu s tým, že v sociálnom zariadení budú prednostne poskytované sociálne služby občanom Horného Srnia.

Pôvodne bolo v zariadení umiestnených 20 klientov. V roku 2002 po rekonštrukcii zariadenia bola kapacita zvýšená na 31 klientov. Ďalšia rekonštrukcia v roku 2009 stála 400 tis. EUR, kapacita sa zvýšila na 37 klientov. Prešlo len 6 rokov, aj to nie celých, a TSK chce znova investovať ďalších 300 tis. EUR na prestavbu na ubytovanie pre ľudí postihnutých autizmom.

Pýtame sa: Je toto hospodárenie dobrého gazdu? S týmto zámerom TSK, občania obce Horné Srnie zásadne nesúhlasia, preto je petícia adresovaná TSK a tiež aj z dôvodu toho, že objekt CSS LIPOVEC je v tesnej blízkosti komplexu materskej školy. Žiadame TSK, aby ponechal a nemenil druh doteraz poskytovaných služieb v CSS Lipovec a spomínané autistické centrum vybudoval v iných voľných priestoroch vo svojej pôsobnosti.

Len jedno mrzí petičný výbor – a myslíme, že aj väčšinu občanov. Že sme sa o tomto zámere nedozvedeli od starostu obce a že starosta nie je iniciátorom tejto petície.

Mária Kussová

Kapacita CSS ostane zachovaná, pribudnú nové miesta pre autistov

zvrátiť tento zámer. Rovnako chcem zdôrazniť, že zariadenie CSS Lipovec vrátane budovy a pozemku nie je od roku 1992 vlastníctvom obce Horné Srnie a v súčasnosti je jeho vlastníkom a subjektom, ktorý rozhoduje o jeho využití, TSK. Ten nemá žiadnu povinnosť informovať obec o svojich zámeroch na svojom majetku, čo v tomto prípade TSK jasne dokázalo, a okrem morálneho a etického apelu nemá obec možnosť, ako ovplyvňovať ich autonómne rozhodovanie.

Keďže vznikol dohad, že obec Horné Srnie, resp. ja ako

klientov v zariadení CSS Lipovec na autistov a presune existujúcich klientov zariadenia do iných zariadení v Trenčianskom kraji, ktoré prevádzkuje TSK.

• Na základe týchto informácií som 5. 2. napísal list predsedovi TSK, v ktorom som ho požiadal o prehodnotenie tohto zámeru a zaslanie stanoviska, čo sa stane so súčasnými klientmi zariadenia. Do dnešného dňa som neobdržal žiadnu odpoveď...

V nasledujúcom období sa aktivizovali občania obce, vznikol petičný výbor, kto-

Na dvojhodinové verejné zhromaždenie zavítal aj predseda VÚC Jaroslav Baška, ktorý verejne prisľúbil zachovanie súčasnej kapacity CSS Lipovec a jej navýšenie o dvadsať nových miest pre ľudí s autizmom.

starosta, som nemal záujem a nechcel som tento problém riešiť, poskytujem vám chronologický sled udalostí, aby ste si mohli urobiť vlastnú predstavu:

• Okolo 10. januára 2015 som sa z materiálov TSK dozvedel o zámere zmien v zariadení CSS Lipovec. Dovtedy nebol nikto zo zástupcov obce, resp. reprezentantov obce, informovaný o tomto zámere.

• Po zistení podrobnejších informácií som 20. januára 2015 požiadal sekretariát

rý zaslal list prezidentovi SR, predsedovi Národnej rady SR, predsedovi TSK a mne osobne. Následne som spolupracoval s petičným výborom na príprave textov a formálnych náležitostí petície tak, ako ich vyžadujú zákony SR. Výsledkom bola petícia, ktorú podpísalo 1 500 občanov, s cieľom podporiť zachovanie súčasného stavu sociálnych služieb a ich kapacít v zariadení CSS Lipovec. Rovnako z textu petície vyplynulo, že obec a ani samotní občania nemajú nič proti autistickým

Lipovec tak v oblasti poskytovaných sociálnych služieb, ako aj samotnej kapacity zariadenia. Toto stanovisko vyvolalo búrlivú reakciu u prítomných obyvateľov a viacerí verejne deklarovali svoje rozhorčenie nad navrhovaným riešením. Podstatná zmena nastala po príchode predsedu TSK p. Bašku, ktorý náhle zmenil stanovisko TSK k zámeru zmien v CSS Lipovec a verejne prisľúbil ako štatutárny zástupca zriaďovateľa CSS Lipovec, že všetky existujúce sociálne služby posky-

tované v CSS Lipovec ostajú zachované v doterajšej štruktúre a rovnako budú zachované i existujúce kapacity. To predstavuje 37 klientov, z toho 20 klientov je kapacita „domova sociálnych služieb“ a 17 klientov je kapacita „špecializovaného zariadenia“. Vďaka investícii presahujúcej 300 000 €, ktoré investuje TSK, bude táto kapacita navýšená o max. 20 klientov s autizmom v rámci špecializovaného zariadenia

Na druhej strane sa otvoril problém, ako ďalej so sociálnymi službami v obci Horné Srnie. Mnohé povinnosti a kompetencie v tejto oblasti zostali na pleciach obce, preto je dôležité otvoriť diskusiu s vami – obyvateľmi – o ďalšom skvalitňovaní a prípadnom rozširovaní sociálnych služieb v obci. Obec pripraví návrh možného riešenia, ktorý na jednej strane bude naplňovať dopyt po sociálnych službách v obci, avšak na

Treba otvoriť serióznú diskusiu o ďalšom poskytovaní sociálnych služieb v Hornom Srní

CSS Lipovec. Vo výsledku to znamená navýšenie celkovej kapacity zariadenia na max. 57 klientov. Táto zmena postojá TSK v konečnom dôsledku znamená naplnenie požiadaviek petície, pretože zachováva existujúce služby i kapacity CSS Lipovec, resp. ich navýšuje o klientov s autizmom, čo nie je v rozpore s deklaráciou petície, ktorú podpísalo 1 500 obyvateľov.

Výsledkom celého procesu je kompromis, ktorý môžem ako starosta obce Horné Srnie akceptovať, pretože **naplňa požiadavky väčšiny obyvateľov obce tak, ako boli deklarované v petícii.** Rovnako výsledný kompromis zachováva pracovné miesta, ktoré CSS Lipovec v súčasnosti poskytuje aj našim obyvateľom, a dokonca je možné predpokladať i ďalší rast pracovných miest v zariadení.

strane druhej bude rešpektovať finančné možnosti obce.

Nakoniec mi dovoľte jednu osobnú poznámku. Veľmi sa ma ako človeka dotkli osobné, nemiestne, urážajúce a dehonestujúce poznámky niektorých obyvateľov, ktoré zazneli na verejnom prerokovaní na adresu rodičov detí postihnutých autizmom. Títo rodičia prežívajú veľkú osobnú traumy už len tým, že ich najbližší, ich deti, sú postihnuté autizmom, začo oni sami nemôžu a nezaslúžia si našu nenávisť, osočovanie a hnev, ale skôr pochopenie a empatiu. Preto mi dovoľte v mene všetkých obyvateľov obce Horné Srnie, ktorí takého počínanie odsudzujú (som si istý, že ich je väčšina), ospravedlniť sa za toto konanie a popriať rodinám týchto detí zdravie a čo najviac dôvodov na úsmev na tvári.

Jozef Húserka, starosta

Ex-riaditeľka CSS Lipovec:

Na dôchodku si užívam pokoj

Viac ako dvadsať rokov riadila Centrum sociálnych služieb Lipovec, dnes je čerstvá dôchodkyňa. O práci medzi dôchodcami, privýkaní na dôchodcovský režim, ale aj životných úspechoch sme sa rozprávali s Ing. Jolanou Hiklovou.

Ide Veľká noc. Máte špeciálne zvyky a tradície, ktoré v rodine dodržiavate?

Sme kresťanská rodina, naše zvyky a tradície vychádzajú z nášho presvedčenia. Kedysi, keď deti boli malé, milovala som obraz, keď sme spoločne na Bielu sobotu kľáčali pri svätom hrobe a bozkávali rany Ukrižovaného. Teraz nám už jedna dcéra odišla, ale ostatné deti ešte s nami tento zvyk dodržiujú.

Dávate si nejaké pôstne predsavzatia?

Nie, ale mám také celoživotné predsavzatia: Žiť tak, aby sa za moje skutky nemuseli hanbiť moje deti.

Pripravujete na Veľkú noc nejaké tradičné jedlo?

Pečieme údené mäso, robíme majonézový šalát, ale všetko to jeme až po Vzkriesení, po príchode z kostola.

Nedávno ste odišli do dôchodku – ako si zvykáte na toto nové obdobie?

Zatiaľ si užívam pokoj, ale mám aj zdravotné problémy, ktoré je nutné akútne riešiť. Veľa času strávim u odborných lekárov.

Čo robíte vo voľnom čase?

Upratujem, varím, čítam, učím sa nemčinu, registrujem bločky a samozrejme, zaujíma ma všetko, čo sa deje vo svete.

Prečo práve nemčina? Je to vaša srdcovka?

Nie som jazykový talent, ale po skončení vysokej školy som bola vo Výskumnom ústave maltovín zaradená do tímu, ktorý pripravoval riadiace programy pre cementáreň Rohožník u firmy Siemens. V čase komunizmu to bola veľká vec mať možnosť vycestovať na západ. Z tohto dôvodu som musela absolvovať rýchlokurzy nemčiny, ale nevenovala som sa tomu a všetko som zabudla. Mrzí ma, keď idem so staršou dcérou do Viedne, že sa neviem v obchodoch orientovať sama, no aj pamäť si treba cvičiť, nezanedbávať sa.

Takmer celý život sa venujete práci v sociálnej oblasti – študovali ste tento obor na vysokej škole?

Nie, neštudovala, ale vydala som sa a rodina a rôzne životné okolnosti si vyžadovali, aby

Posledný deň v práci

som si hľadala zamestnanie blízko domova. Pri predchádzajúcom zamestnaní som neustále bola na služobných cestách a to už nebolo možné.

Ako ste sa dostali na pozíciu riaditeľky domova dôchodcov?

Prihlásila som sa do konkurzu a vyhrala som ho.

Koľko rokov ste boli v tejto funkcii?

Dvadsaťtri rokov.

Aké najvýraznejšie zmeny prebehli v zariadení počas Vášho pôsobenia?

Keď som nastúpila do funkcie, dokončovala sa rekonštrukcia pôvodnej budovy, celé vybavenie pozostávalo z jedného stola a rozbitej stoličky. Od základu sme všetko zariaďovali a zakladali sme kompletnú dokumentáciu organizácie, všetko sme sa učili po ústavoch. To znamená, že najprv som sa to išla naučiť ja a potom som to učila zamestnancov. V Hornom Srní v tom čase nikto netušil, čo sa má robiť v „starobinci“, a mala som problém na túto prácu zohnať aj zamestnancov. Krátko po otvorení nám inšpektorát chcel pozastaviť prevádzku zariadenia, pretože bol ohrozený život zamestnancov v práci. Zriadenie bolo zhotovené k 1. 1. 1992 a už v roku 1993 sme pristavili administratívne priestory a garáž. Problém bol taký, že pôvodná rekonštrukcia nebola dostatočná, a tak postupne spomeniem len niektoré z väčších investičných akcií: rekonštrukcia

kotolne na plnoautomatickú, rekonštrukcia teplej úžitkovej vody, vnútorných kanalizačných rozvodov s pripojením na obecnú kanalizáciu, rekonštrukcia vodovodnej prípojky, rovných striech, vytvorenie nových ubytovacích priestorov a zvýšenie kapacity z 20 klientov na 31, rekonštrukcia sociálnych zariadení, prístavba nových priestorov vrátane zateplenia budovy a výmeny okien na celom objekte a následné zvýšenie kapacity na 37 klientov, naposledy rekonštrukcia elektrických rozvodov a zabezpečovacieho systému.

A aké zmeny nastali v poskytovaných službách?

Pôvodne sme sa volali domov dôchodcov, prichádzali klienti, ktorí boli v podstate v pohode, len sa cítili osamelí. Situácia sa zmenila, zdravotné stavy novoprijatých klientov boli veľmi vážne – aj s vážnymi poruchami správania sa a s demenciami, preto ústav požiadal o preregistráciu na domov dôchodcov – domov sociálnych služieb. Dostali sme ďalších odborných zamestnancov, čím sa skvalitnili poskytované služby. K poslednej zmene došlo v zmysle platnej legislatívy a premenovaním na Centrum sociálnych služieb Lipovec. Prečo Lipovec, lebo prvé číslo časopisu Lipovec skladávali klienti domova dôchodcov a veľmi sa tejto činnosti tešili.

Viete si predstaviť vlastnú starobu v tomto CSS?

Samozrejme, aj viem, v ktorej izbe chcem byť.

Funguje v CSS spoločenský život? Ako tam ľudia trávia čas?

Sociálna sestra spolu so zamestnancami pripravujú kultúrno-spoločenské akcie počas celého roka. Chodíme s klientmi na výlety, usporiadujeme spoločné športové popoludnie, ale klienti sa radi zúčastňujú aj na rôznych ručných prácach, pri ktorých si poklebetia. Najviac ich potešia svojimi vystúpeniami škôlkari, ale aj väčšie deti zo základnej školy. CSS je sociálne zariadenie tzv. rodinného typu. Malé, útulné a všetci sú tam jedna rodina, teda takto som to ja chápala počas môjho riadenia. Naše deti prichádzali za nami, neprekážalo im, ak ich babky pohladili, nám neprekážalo porozprávať im o našich rodinách. Kolektívne sme veľakrát riešili aj naše spoločné problémy a vzájomne sme si pomáhali. Mala som len jednu požiadavku na zamestnancov, že život prináša rôzne životné situácie, ktoré treba neodkladne riešiť, mnohokrát aj cez pracovnú dobu, preto som ich žiadala, aby mi pravdivo povedali, ak potrebujú niečo akútne vyriešiť a neoklamali ma. Riešenie vždy existuje, ale klamstvo som nevedela odpustiť. Pozícia vedúceho zamestnanca nie je taká jednoduchá najmä tam, kde žijete vy a vaša rodina.

Je nejaká udalosť, ktorá Vám zvlášť utkvela v pamäti?

V roku 1993 nám v domove prasklo kotlové teleso, nemali sme peniaze. Keďže išla zima a ja som na dôvažok odchádzala na materskú dovolenku, dala som to urobiť. Písala som organizáciám o sponzorský dar a cementáreň Horné Srnie som navštívila osobne. Už v tom čase som bola vo vysokom stupni tehotenstva, bývalý riaditeľ ma vysmial a slušne ma vyhodil. A potom naše priateľské rozhovory pokračovali ďalej, ale aj to patrí k životu.

Ako ste reagovali na rozhodnutie VÚC zmeniť cieľovú skupinu klientov na autistov?

Dozvedela som sa to v decembri. Pokladala som to za osobný podraz – najmä pán Gavenda so mnou sedával na poradách a veľmi dobre vedel, čo som sa nabojovala. Nesplňali sme metre štvorcové na klienta a stále nám hrozilo zníženie kapacity a tým aj zatvorenie ústavu. Veď práve on mi raz na porade povedal, aby sme v izbách spravili aj WC, aby nás nezatvorili. Keď sa mi podarilo zohnať peniaze na rekonštrukciu v roku 2009, tešila som sa ja aj celý ústav, že sociálne zariadenie v Hornom Srní konečne spĺňa požiadavky zákona a hygieny a už mu nič nehrozí. Opak bol pravdou, možno práve preto, že budova je v takom dobrom stave, bolo toto zariadenie vybrané na prerobenie (citujem) „čo ešte na Slovensku

nikde nemajú“. Samosprávy sa bránia zriaďovať autistické centrá ako svoje rozpočtové organizácie, pretože sú veľmi nákladné. Klienti nemajú peniaze na plnú úhradu, takže celé náklady na prevádzku znáša samospráva. Preto sú zariadenia pre autistov neziskové organizácie, kde časť príspevku dostane zariadenie od štátu, časť majú z úhrad klientov a zostatok sú príspevky od sponzorov. Bohužiaľ, nie na všetko má ekonomika nášho štátu.

Mohli ste z Vašej pozície nejako ovplyvniť toto rozhodnutie?

Napísala som ihneď vedúcej odboru nie veľmi pekný list, ale už som sa nemohla dostať k pánovi Baškovi. Začali sa aj moje zdravotné problémy a rodina ma požiadala, aby som dala tomu pokoj, že oni ma tiež potrebujú. Na podnet starostu som napísala úvodnú petičnú správu, ale verejného stretnutia som sa zo zdravotných dôvodov nemohla zúčastniť.

Pán Baška vo verejnej diskusii náhle zmenil rozhodnutie a prisľúbil zachovanie súčasného stavu a doplnenie ďalších 20 miest pre špecializovaných klientov. Čo si o tom myslíte?

Myslím, že nepredpokladal, koľko ľudí sa zúčastní tohto verejného zasadnutia a že budú ľudia tak bojovať. Ani si neviem predstaviť, ako by bol odišiel a nepripustil túto možnosť. Treba veriť, že svoj sľub dodrží minimálne do nadchádzajúcich parlamentných volieb.

Vraj ste stáli pri zrode časopisu Lipovec – ako to bolo?

Áno, v tom čase ma oslovil pán Červený, či nemám záujem pracovať v obecných novinách. Aj keď som nemala novinárske sklony, rada som zabezpečovala, organizovala a pri mojej terajšej práci sa tieto veci okolo novín dali využiť. Redakčné rady boli zároveň nekonečnými diskusiami o súčasnom politickom dianí, boli to krásne večery, na ktoré rada spomínam.

Ako sa Lipovec zmenil od jeho začiatkov po dnešok?

Chýbajú mi tam historické články od pána Milana Chlebanu, politické od pána Ivana Horného. Ale zmena je život, tak sa netreba brániť ani novým moderným trendom.

Na čo ste v živote najviac hrdá?

Na svoje deti. Sú z nich slušní, usilovní ľudia, snažia sa v živote presadiť a nezabúdajú ani na nás. Dúfam, že to tak ostane.

Čo by ste ešte chceli v živote dosiahnuť?

Pomôcť svojim deťom, nebyť im na ťarchu a ak im Pán Boh požehná deti, tak im pri tom pomáhať.

Lýdia Murárová

MAS Vršatec vydalo vlastnú kartu zliav

Najnovší projekt z dielne MAS Vršatec je zameraný na podporu podnikateľského prostredia v našom regióne.

Každý podnikateľ so sídlom prevádzky na území MAS sa môže zapojiť do projektu a určiť lubovoľnú zľavu pre držiteľov karty zliav. Na oplátku získa od MAS Vršatec reklamu na sociálnych sieťach, web stránke a v tlačnom reklamnom letáčku, ktorý distribuujeme do každej členskej obce. Zaujímavá je tiež ponuka zľavy na grafické služby pre podnikateľov zapojených v sieti či plánované propagačné reportáže z jednotlivých prevádzok. Každému podnikateľovi z nášho mikroregiónu teda ponúkame jedinečnú príležitosť zviditeľniť seba i svoju prevádzku.

Projekt karta zliav je však výhodný aj pre Vás, milí občania. S kartou zliav, ktorú vydáva MAS Vršatec komukoľvek z Vás úplne zadarmo, budete totiž odmenení zľavou či bonusovým darčekom, alebo službou za to, že uprednostníte podnikateľa z nášho regiónu pred konkurenciou mimo územia MAS. Zároveň však takto pomáhate stimulovať podnikateľské prostredie na našom území. Hrdosť na náš región a snaha o jeho rozvoj by mala byť totiž v záujme každého z nás.

Projekt karta zliav je však výhodný aj pre Vás, milí občania. S kartou zliav, ktorú vydáva MAS Vršatec komukoľvek z Vás úplne zadarmo, budete totiž odmenení zľavou či bonusovým darčekom, alebo službou za to, že uprednostníte podnikateľa z nášho regiónu pred konkurenciou mimo územia MAS. Zároveň však takto pomáhate stimulovať podnikateľské prostredie na našom území. Hrdosť na náš región a snaha o jeho rozvoj by mala byť totiž v záujme každého z nás.

Kartu zliav môžete získať aj vy. Stačí sa ak nám ozvete e-mailom alebo telefonicky: 032 64 01 072
masvrsatec@masvrsatec.sk
www.masvrsatec.sk

MALOOBCHODNÁ PREVÁDZKA 39 – KORUNKA
 Janka Palu 35, 914 41 Nemšová. Tel.: 0903 907 182, andrej1366@gmail.com. *Zodpovedná osoba:* Andrej Vavruš

SPORT-ACTIVE.SK
 Čerňavská 186/52, 911 42 Horné Srnie. Tel.: 0948 509 910, info@sport-active.sk, www.sport-active.sk. *Zodpovedná osoba:* Eva Beňová

Ing. JOZEF KŇAŽEK
 Borčice 13, Tel.: 0905 621 183, j.knazek@gmail.com. *Zodpovedná osoba:* Ing. Jozef Kňazek,

PEKO SERVIS
 Luborčianska 734, 914 41 Nemšová. Tel.: 905 959 810, peter.konicek1@gmail.com, <http://pekoservis.sk>. *Zodp. osoba:* Peter Koníček

CENTRUM LIEČEBNEJ REHABILITÁCIE, s.r.o.
 Mierové námestie č. 34, 914 41 Nemšová. Tel.: 032 6598 494, fstefanec@mail.t-com.sk, www.liecebna-rehabilitacia.sk. *Lekár:* MUDr. František Štefanec

DROGÉRIA TERKA
 Dolná Súča 573. Tel.: 0905 956 830, terezia.vavrova@zoznam.sk. *Zodpovedný osoba:* Terézia Vavrová

IDUNNASHOP.SK
 Prevádzkovateľ: ELVIEN s.r.o. Tel.: 0949 801 575, info@idunnashop.sk, www.idunnashop.sk, www.facebook.com/idunnashop.sk,

PERFUMICIOUS.EU
 Újazd 38, 913 32 Skalka nad Váhom

MASÉRSKA ŠKOLA REGE, s. r. o.
 Budova MPL, Rybárska 3, 911 01 Trenčín. Tel.: 0902 132 000, info@rege.sk, www.rege.sk. *Zodpovedná osoba:* Mgr. Zdenka Liptáková

POLYGROUP, s.r.o.
 Trenčianska 80, Nemšová 914 41. Tel.: 0907 241 350, polygroup.jk@gmail.com, www.polygroup.sk. *Zodpovedná osoba:* Ing. Juraj Kendera

PRVÝ NEMŠOVSKÝ TAXI
 Andrej Vavruš, tel.: 0903 586 232, www.facebook.com/nemsovsky.taxi

PAVOL MUTŇANSKÝ TAXI
 Tel.: 0903 249 765, pali-no73@gmail.com, <https://www.facebook.com/pavol.taxinemsova>. *Zodpovedná osoba:* Pavol Mutňanský

PROFIT ZZ, s.r.o.
 Hornov 1 (budova Vetropack), 914 41 Nemšová, tel.: 0949 468 663, 0902 051 234, profitzz@centrum.sk, <http://www.profitzz.sk>

ARTEFUKT
 Janka Palu 46/20, Nemšová 914 41. Tel.: 0918 027 537, artefuktobchod@gmail.com, www.spokoloco.sk. *Zodpovedná osoba:* Marcel Schedlbauer.

Náš zasnežený RAJKovec

Tohtoročná zima bola oproti predchádzajúcim sezónam veľmi bohatá na sneh. Radosť z toho mali najmä lyžiari a snoubordisti, ktorých cieľ bol jasný: navštíviť vlek v Rajkovi.

Výhodná poloha našej obce poskytuje dostatok príležitostí na zimné radovánky. Stačí trocha snehu a okolité kopce sú plné detí ťahajúcich za sebou sánky, boby či rôzne iné pomôcky na spúšťanie sa dolu brehom. Lyžiari a snoubordisti však potrebujú snehu o niečo viac. Počasie im v prvých mesiacoch tohto roka prialo, a tak si aj oni mohli užít 800-metrový svah v Rajkovi.

História vleku sa píše od r. 1985, hoci už predtým boli pokusy postaviť vlek na vedľajšej lúke. Pôvodný vlek v Rajkovi fungoval na kotvy, ktoré si lyžiari museli opásť okolo seba. Výraznou rekonštrukciou na nový typ (tanieri) prešiel približne pred desiatimi rokmi.

Vďaka priaznivej zime bol vlek v prevádzke počas troch víkendov a dvoch týždňov. Ak sa vám to zdá málo, v porovnaní s minulým rokom ide o 100 % nárast v počte prevádzkových dní – vlni totiž pre nedostatok snehu nebol otvorený vôbec. Dokonca sa v minulosti stalo, že nešiel aj tri či štyri sezóny po sebe. Preto si treba vážiť a využiť každý jeden zasnežený deň.

O tom, že vlek v Rajkovi je obľúbeným rekreačným

miestom, svedčí množstvo návštevníkov, ktorí ho vyhľadávajú najmä počas víkendov. Rad zaparkovaných áut lemoval príjazdovú cestu už od železničného priecestia. Zachytili sme ŠPZ najmenej zo šiestich okresov. Priamo na svahu sme sa spýtali lyžiarov na ich dojmy z lyžovania i samotného vleku. Ako sa dalo čakať, väčšina oslovených lyžiarov boli „cezpoľní“. Jedným z nich bol pán Anton, ktorý si k nám prišiel zalyžovať z Trenčianskych Teplic. Na otázku, ako sa mu lyžovalo, odpovedal jasne: „Super. Som tu prvýkrát – chcel som si niekde blízko vyskúšať nové lyže a som milo prekvapený úpravou svahu a aj ľuďmi, ktorí tu lyžujú.“ Prezradil nám, že je učiteľom telesnej výchovy na Obchodnej akadémii v Trenčíne a o našom veku sa dozvedel od svojich žiakov. Za drobné nedostatky považuje prístupovú cestu a absenciu orientačných tabúľ. Keďže z lyžovačky mal dobrý dojem, spýtali sme sa ho, či navštívi hornosrniatsky vlek aj v budúcnosti. „Ak budem mať čas a bude sneh, tak prídem aj s priateľkou.“ Odpovede ostatných lyžiarov sa niesli v podobnom duchu. Za najväčšie výhody považovali blízkosť vleku a relatívne malý počet lyžiarov. „Za tú symbolickú cenu je tu výborná lyžovačka. Hlavne keď si chcete ísť zalyžovať len na otočku,“ vyzdvihol ešte jednu prednosť Peter z Dubnice nad Váhom.

Prevádzkarmi, ako aj zkladateľmi vleku v Rajkovi

sú lyžiarski nadšenci, ktorí sa tejto činnosti venujú zo záľuby. Veríme, že im toto odhodlanie vydrží čo najdlhšie. Rovnako dúfame, že nastávajúce zimy budú bohaté na sneh, aby sa štatistika, ktorá hovorí približne o troch vydarených sezónach z desiatich, vylepšila.

Za poskytnuté informácie ďakujeme p. Ľubomírovi Húserkovi.

Dominika Tallová

Bohatá nádielka snehu prilákala do Rajkovca množstvo ľudí všetkých vekových kategórií

Pieseň o Hornom Srní

Moja babka Katarína Svedková, rod. Čerňáková, by teraz mala 149 rokov. Často si doma pri práci pospevovala, tak som sa jej spýtal, či aj naša obec má svoju tradičnú pieseň. A ona začala hneď nôtť pieseň s týmito žartovnými slovami:

*V Hornom Srní bubnovali, bubnovali,
 aby slíže nevarili, nevarili,
 len halušky cukrované, cukrované,
 pre tie dievky pudrované, pudrované,
 a len jedna bola iná, bola zasa, bola zasa,
 zašubraná jako prasa, jako prasa.*

Keďže táto stará žartovná pieseň pomaly zapadá prachom a ako by naši starí povedali „zakapáva“, bolo by možno vhodné zakomponovať ju do repertoáru niektorého folklórneho združenia v obci, nápev samozrejme poskytnem.

Ján Svedek

Rekordná účasť na divadle. Museli dokladať stoličky

V nedeľu 1. marca bolo vo vzduchu cítiť silný závan kultúry. Do našej obce už po treťi raz zavítal divadelný súbor Giovanni z Dolnej Súče.

Tentoraz s hrou Krysa na hrade. Súbor, ako vždy, nesklamal a ponúkol ďalšiu historickú komédiu z obdobia 18. storočia. Naopak, prekvapením bola nečakane vysoká účasť divákov. Či už za to môže škarredé počasie, alebo dobrá propagácia, nevedno. Alebo žeby Srňania konečne prišli na chuť kultúre? Päť minút pred predstavením by ste márne hľadali voľné miesta. Ľudia sa museli uspokojiť aj so sedením vzadu na stoličkách. „Obecenstvo bolo perfektné. Výborne sa nám hralo, museli sme dokonca dokladať

stoličky. Toto bolo asi najplnšie, čo sme tu mali, a už tu hráme minimálne tretí raz,“ komentoval plnú sálu jeden z hercov – Tomáš Michálik. V hre sa mu ušla rola Gabriela – vojenského lekára a zarytého pacifistu. Spolu s krásnou Eliškou sa ocitli na podivnom plese na ktorom niečo nehraje. Preto sa snažia vypátrať, čo je za tým.

Pravidelný návštevník predstavení súčanských ochotníkov zrejme postrehol, že súbor Giovanni má vždy veľmi kvalitný scenár. Nechýba v ňom napätie, humor a najmä – do poslednej chvíle nie je jasné, ako to celé dopadne. Nejde pritom o žiadne preberané veci – všetko je ich vlastná tvorba. Ako nám prezradila režisérka Katka Micháliková, scenáre

Členovia súboru po predstavení

píše jej sestra Mirka.

Divadelný súbor Giovanni funguje už 11 rokov. Čo sa nedalo prehliadnuť, je vek hercov – všetci sú mladí, väčšinou ešte študenti. Jeho zostava sa totiž priebežne obmieňa. „Keďže herci sú zväčša vysokoškooláci, stretávame sa každý týždeň v

sobotu, ku koncu už aj v nedeľu. Nacvičuje sa od septembra do januára, kedy máme premiéry,“ objasňuje režisérka. So svojimi predstaveniami chodia najmä po okolitých obciach. S aktuálnou hrou už vystupovali v Dolnej Súči, v Starom Hrozenkove, v Bolešove, v Hornej

Súči a u nás.

Milovníkov kultúry trápi len jedna vec: Kedy sa nejaké divadelné predstavenie podarí nacvičiť aj v Srní. Súbor Giovanni je totiž pekným príkladom, že v obci s takýmto počtom obyvateľov je talentovaných ľudí dosť.

Lýdia Murárová

Villa Zerna 2014

Prinášame vám dva dosiaľ nepublikované príspevky minuloročnej literárnej súťaže. Príjemné čítanie.

Závislí na závislostiach

Kristína Šatarová

Pán doktor, niekde som čítala o závislosti a možnostiach jej liečby. Myslím, že sa to volalo skupinová terapia. Mohli by sme to skúsiť tak, ako to robia ľudia na týchto sedeniach?

V prípade, že ti neprekáža skupina v podobe jednej osoby, nevidím v tom iné prekážky.

To mi naozaj nevadí. Takže, hm, ahoj, volám sa Cigareta a ľudia sú na mne závislí.

Ahoj, Cigareta.

Moje problémy sa začínajú s otvorením každého papierového domu, v ktorom vyrastám spolu s 18 sestrami. Uznajte, 19 členov rodiny pokoje v jednej miestosti s rozmermi 5x2, stiesnené pomery sú veľmi slabý výraz. Áno, sme štíhle a anatomicky stavané na podobné uskladnenie našich telesných schránok, no bez akejkoľvek šance na súkromie.

Prepáč, ale nezdá sa ti, že teraz trochu zavádzaš? Pokiaľ ja viem, rodiny ako je tá naša majú jedno nepísané pravidlo – ženy odchádzajú z domu veľmi mladé a už nikdy sa nevrátia. Takže časom sa vám životný priestor zväčšuje. Alebo sa mylím?

Odchádzajú je trochu prifarbené slovo. Skôr ich z domu násilím vyvlečú, väčšinou sa nestihneme ani rozlúčiť. Raz sa

jedna vrátila, a to mi verte, bola v katastrofálnom stave. Takmer som ju nespoznala. Chýbala jej polka tela a tá zvyšná bola na uhol. Neostala s nami dlho, ale v tej chvíli to bolo to najlepšie, čo sa jej mohlo stať. Už nemusí trpieť. Nevie, ale mám taký pocit, že čoskoro pôjdem za ňou.

Chceš povedať, že si zmierená s tým, čo má prísť? Nemáš strach?

Kedysi som sa bála. Sestry odchádzali a ja som musela vo veľmi rýchlom čase dospieť úplne sama. Potom som pochopila, že na to som tu. Nebola som stvorená, aby som prekonala Mount Everest či objavila nový druh nikotínovej náplasti. Mimochodom, nefungujú. Ak je človek raz závislý, vždy závislým zostane, bez ohľadu na to, ako veľmi sa snaží, aby to zamaskoval. Ale aby som odpovedala na vašu otázku – jednoducho povedané, som pripravená odísť a dúfam, že to bude už čoskoro.

... Nikdy som nevidel nikoho prejsť toľkými štádiami za takú krátku dobu, od hnevu až po zmierenie. Buď ste môj najlepší alebo najhorší pacient.

Viete, uvedomila som si, že sa nemám prečo trápiť. Idem pomaly domov, možno si ma dnes konečne vyberie. Dovidenia, alebo skôr zbomom. A ak môžem, dám vám jednu užitočnú radu – poučte sa z mojich chýb a nenechajte sa vysávať tými ľudskými parazitmi aj vy.

Odchod Cigarety však neukončil sériu bizarných návštev v mojej ambulancii.

Dobry deň, pán doktor. Pre-

pácte, že vás takto neohlásene vyrušujem, ale máte čas?

Dobry deň, nevyrušujete. Akurát sa mi presunulo jedno stretnutie, takže pár minút si na vás nájdem. Prosím, počte ďalej. Čo môžem pre vás urobiť?

Ďakujem. Nebude to dlho trvať, tiež musím do práce. No potrebujem nutne poradiť.

Na to som predsa tu. Tak hovorte, v čom spočíva váš problém?

Ani neviem, kde mám začať. Som niečo ako spoločenský samotář, neustále medzi ľuďmi a predsa tak sám. Moja práca mi zaberá všetok voľný čas.

Takže máte problém s pracovnou vyťaženosťou?

Nie tak celkom. Keďže väčšinu dňa trávim v práci, neostáva mi priestor na partnerský život. A viete, čo je na mojej situácii úplne najhoršie? Potenciálne partnerky ženského pohlavia stretávam niekoľkokrát za deň. A nie sú to len také obyčajné náhodné stretnutia. Sú vášnivé, priam živočíšne. Vzrušením to však končí, bez mien, bez slov, bez ďalšej možnosti opätovného kontaktu. Skúšal som už všetko, no zatiaľ som nedospel ani do fázy predstavovania.

Hanbite sa ich osloviť?

Je pravda, že ma ich výzor fascinuje, vysoké, štíhle, symetricky tvarované. Vždy dokonale upravené v bielom trikot s oranžovo – žltými doplnkami. Jednoducho perfektné. A áno, možno som nízkej zavalitej postavy, ale na sebavedomí mi to neubere. Nemám problém komunikovať s krásnymi ženami, ja to jednoducho nestihnem! Zdržia sa len pár sekúnd a po-

Literárna kaviareň

V krásne sobotné popoludnie v našej obci literárny klub usporiadal druhé posedenie pre milovníkov poézie.

Hostia z literárneho klubu Generácia Nula z Banskej Bystrice Pavol Korba, Ludo Majer Jakubský a Peter Papšo predniesli svoje verše, aforizmy, epigramy.

Za účasti mladých autorov básni Petra Šipoša, Gabiky Grznárovej, fotografa Janka Žovince. Podujatie hudobne sprevádzal učiteľ Základnej umeleckej školy v Nemšovej pán Orechovský so svojou žiačkou Sárrou Kráľovou.

Okrem našich spoluobčanov sa literárnej kaviarne zúčastnili aj milovníci poézie z Trenčína a Dubnice nad Váhom. Pani Anka Prnová predniesla básne Alojza Krajčú, ktoré obecensťvo odmenilo potleskom.

Svojou zbierkou básni sa pochválila aj Anka Prnová. Krst knihy sa bude konať v Púchove.

Spoluautorami sú pani Emília Filipová – mama Jara Filipa a pani Očkajová. Svojimi fotografiami prispel aj Janko Žovinec. V nedeľu, po prvej svätej omši v našom kostole hostia z Generácie Nula predniesli časť svojich veršov.

Organizátori pripravili pre návštevníkov malé občerstvenie vo forme chufovičiek, koláčikov, čajového pečiva, a dobre padla kavička, čaj, alebo pohár minerálky.

Tešíme sa na tretiu literárnu kaviareň, ktorá bude 25.3.2015 v klube seniorov za účasti mladých autorov.

Všetkých milovníkov poézie ako aj žiakov, ktorí sa zúčastnili súťaže Hviezdoslavov Kubín srdečne pozývame.

V.M.

tom nás násilím odtrhnú. Môj šéf má striktné zásady o vzťahoch na pracovisku.

Skúšal ste sa s ním o tom porozprávať?

Samozrejme, no vždy, keď sa snažím nadviazať rozhovor na túto tému, rapídne mi vzrastie telesná teplota. Šéf sa potom sťažuje, že ho páli bruško na prste. Chápete? Toto ma má zaujímať? Nech si aspoň raz skúsi, aký je to pocit, keď vám od potláčaného vzrušenia horí celá hlava. Fakt nič moc. A predstavte si, keď sa to opakuje asi dvadsaťkrát za deň. Naozaj

neviem, ako dlho to ešte takto vydržím. Dochádza mi životná energia.

To myslíte obrazne?

Nie. Zostáva mi pár dní života, ktoré naplno venujem svojej kariére. A potom skončím tam, kde všetci moji bývalí kolegovia.

Má zmysel budovať si kariéru, keď už teraz viete, ako to dopadne?

Ale, prosím vás, kam sa v dnešnej dobe dostanete bez práce? Láska vás neuživí. A ja nakoniec zostanem aj tak sám a úplne prázdny... Prepáčte, už budem musieť ísť.

Veď som vám ešte nepomohol... preto ste prišli, požiadať o pomoc.

Možno, ale šéf ma potrebuje. To je pre mňa prioritá. Pokúsím sa prísť nabudúce. Ak ešte nejaké nabudúce bude. Nateraz dovidenia.

Príďte, budem vás čakať. Do skorého videnia.

Som zmätený. Za jediný týždeň sa v mojej ambulancii odohrali dve stretnutia s nulovou úspešnosťou liečby. Vlastne som sa k žiadnej ani nedostal. Okrem toho som získal nový pohľad na oblasť závislostí. Návykové látky a pracovná vyťaženosť na úkor osobného života... to sú veci, ktoré nútia človeka prehodnotiť priority. Mal by som vyhodíť ten skrytý balíček cigariet, zrušiť dnešné stretnutia, ísť domov a pomilovať svoju ženu tak, ako už dávno nie. Aj to urobím. Len si ešte jednu zapálím a pôjdem...

Nezbedníčka decimálka

Marcela Bujnáková

Písal sa rok 1840 a váha Decimálka bola už na svete. Vlastne teraz bola jej zmenšená podoba exponátom vo vitríne. Už dávno chcela odtiaľ vziať nohy na plecia. Nejakto sa jej to normálne nedarilo. Asi tie jej rozmery ju trochu brzdlili. Holba a Pinta sú oproti nej štíhle a to, že chýbajú, si nik ani nevšimol. Ostatné predmety sa solidárne trochu posunuli a vôbec to nebolo možné zbrať, že niekto chýba. Mohli by sme sa akokoľvek prierať.

Decimálku, vlastne tie dve, inšpirovali, aby sa aj ona išla pozrieť do sveta. Predstavte si! Vynašla sa! Pred nejakým storočím skončila bosorácku

školu. Tajným heslom otvorila vitrínu a bola vonku.

Netrvalo dlho a zastala na námestí, odkiaľ dobre počula Pintu a Holbu cez neprílehujúce okná múzea, ešte keď bola vo vitríne. Lenže taká nezbedníčka akou Decimálka bola, nemohla sa len tak objaviť pred Holbou a Pintou. Znova načrela do pamäte, povedala niekoľko čarodejníckych slovíčok a odrazu mala kolieska. Na štyroch kolieskach sa hneď lepšie „chodilo“. Takto sa už mohla ukázať hlavne Pinte. Tá, ako dobre vychovaná stará dáma, vždy pochválila jej výnimočné čarodejnícke kúsky. Hovorila to s noblesou, aká bola vlastná iba jej.

Spoza rohu zbadala naše dve nerozlučné priateľky. Kolesám prikázala, aby nehrkotali a nehlučne sa k nim priblížili. Keď už bola tak blízko, že ju videli zvolala: „Nasadáááá!“ Tie dve ani chvíľu neváhali. Boli už trochu aj unavené a vozenie sa na Decimálke privítali.

Námestie so stánkami bolo Decimálke nejaké primálne. Vybrali sa teda ďalej. Na vedľajšie Hviezdoslavovo námestie. Vrieskala tam hudba. Samé buch, buch, tresk aj plesk. Naše tri priateľky si zaspomínali na valčíky, ba aj na ten Na krásnom, modrom Dunaji. Čo ale nezbedníčka Decimálka nespravila! Ešte pred odchodom z vitríny si zmenšila čarodejnícku knihu, ktorú mala schovanú v tajnej skrýši. Nemôžem to však prezradiť kde. Teraz ju otvorila na strane 548, kde bola hudba. Našla valčíky, povedala básničku a div sa svede! Zrazu sa celým námestím rozozvučala nádherná, uchu lahodiaca muzika. Na umelej ľadovej ploche klziska sa ľudia pochytili za ruky a vo valčíkovom tempe obtancovali celé klzisko dookola.

Bez polonézy a belgického si už skautský ples ani nevieme predstaviť

Skautský ples ani tento rok nesklamal

Desiaty ročník obľúbeného plesu usporiadali skauti v swingovom duchu

Keďže náš zbor funguje vo viacerých obciach, miesto plesu striedame. Tento rok sa uskutočnil v susednej Nemšovej, ale srňancov naňho prišlo – tradične – dosť.

Mladí organizátori plesu tesne pred jeho začiatkom dolaďovali posledné prípravy, aby všetko klapalo, ako má a aby si aj oni mohli vychutnať neopakovateľnú atmosféru tohto podujatia. Naša vodkyňa zboru Terka Patková (Ly-Terka) vo svojom príhovore vyjadrila vďačnosť dobrovoľníkom zo skautského zboru.

Ples sa niesol vo swingovom štýle, čoho dôkazom bola premyslená výzdoba sály. Tím organizátorov doplnil svoj outfit

trakmi, motýlikmi, klobúkmi a naše skautky zase pierkami či kvetinkami vo vlasoch. Najväčší šmrnc tejto téme však dodal úvodný tanec roverov a roveziek na niekdajší hit Františka Krištofa Veselého *Jaj Zuzka, Zuzička*. Nacvičiť trojminútovú choreografiu trvalo takmer dva týždne, no oplátilo sa. Nadšený potlesk divákov bol silnou satisfakciou. Program obohatila aj družina skautiek Zebry z Horného Srnia, ktorá si pripravila tanečnú choreografiu v téme Pirátov z Karibiku. O zábavu sa počas celého večera svedomito starala skupina Grand z Hornej Súče a DJ Kovi.

Pravidelní hostia už veľmi dobre vedia, že úderom polnoci začína čas na tombolu. Viac ako 100 cien našlo v ten večer svojho nového majiteľa. Najväčším lákadlom bol sedací

vak ako stvorený na príjemné leňošenie. Plesoví hostia sa nedali zahanbiť a postarali sa o výbornú atmosféru až do skorých ranných hodín. Tú dotvorili aj naše skautské sestry z Horného Srnia, ktoré nám zaspievali zo pár swingových piesní. Nesmeli chýbať ani spoločné tance ako Polonéza či Belgický tanec. Tie to tance ocenili najmä hostia, ktorí boli na plese po prvýkrát a takéto aktivity ich príjemne prekvapili.

Skautský ples sa počas desiatich rokov vyprofiloval na významnú kultúrnu akciu fašiangového obdobia. Máme na to viac ako tristo svedkov. Počas celého večera sa sálou niesla príjemná atmosféra, ktorú vytvorili nielen hostia, ale aj dobre zohratý tím skautsky naladených ľudí.

Mária Šumichrastová

Originálna výzdoba v štýle bezdomovcov. Mohli ste ich stretnúť aj medzi maskami

Tradičná fašiangová maškarná zábava

Aj tento rok sa v Hornom Srní v čase fašiangov konala maškarná zábava organizovaná materskou školou.

Ľudia opäť prekvapili originálnymi maskami a vlastnoručne zhotovenými kostýmami. Prispeli k výbornej atmosfére a zábave. Bez hostí v maskách by zábava nebola tým, čím každý rok je a prečo sa na ňu tešíme. Bez množstva ochotných ľudí, ktorí nám pomohli cenami do tomboly, darmi, ochotou, by prípravy i priebeh zábavy boli ťažšie. Touto cestou sa chceme poďakovať všetkým účastníkom, no aj sponzorom: OcÚ Horné Srnie, Cemmac, Ligna, Bricol, Elexgas s.r.o. – Jozef Mazán, RozmaTech spol. s.r.o., Priemyselný tovar – Nemšová, p. Anton Škorčák „Tocom“, Prabos, Kali Tattoo, Rona –

Lednické Rovne, SGL Cars, MST Transport & Trading s.r.o., MM-HS Trade s.r.o., p. Norbert Mrázik, Pohostinstvo u Alfa, Lekáreň Nika, p. Janča Žofčinová – potraviny, p. Štefan Hôrka, Búšlak Oil, p. Zdenka Liptáková – masérka, p. Barbora Tináková, p. Juraj Chlebana – Chovateľské a záhradkárské potreby, p. Tatiana Húserková – kvetinarstvo, p. Viera Kostková – kvetinarstvo, p. Andrea Kebisková – kadenictvo, p. Mária Horečná – drogeria, p. Ľubomír Švorec, p. Marcela Durasová, p. Jaroslav Papierník – Kriček, p. Milan Rajčinec, p. Anna Papierniková – (ul. Záhumenská) a p. Iva Šimková s mamou. Naša vďaka patrí aj všetkým anonymným sponzorom, ktorí nechcú byť menovaní. Ďakujeme.

kolektív MŠ

Vďaka hrdinom

Čas letí, spomienky na vojnu ostávajú

Je úctyhodné, že si ctíme našich občanov, ktorí položili na oltár vlasti svoje životy, i tých, ktorí sa vrátili invalidní či inak poznačení.

Obetovali sa preto, aby bol svet spravodlivejší a aby vládol pokoj a mier. Sú to naši hrdinovia. Odvahu a činy týchto nezištných ľudí nám pripomínajú pamätníky, ktoré sú postavené na ich počesť.

Prvá svetová vojna bola krutá, domov sa nevrátilo až 28 našich mužov. Vďační občania im postavili pamätník s tabuľkou, do ktorej sú vyryté ich mená. Osadený je na miestnom cintoríne.

V závere druhej svetovej vojny zahynuli dvaja naši občania – Ondrej Varček a Štefan Miklátek. Ondrej narukoval v auguste 1944, no už 1. novembra sa dostal do zajatia. Nasledoval transport cez Poľsko až do nemeckého Wittenbergu. Odtiaľ poslal svojej tehotnej manželke Márii lístok s oznámením, že sa má dobre. Ďalšieho listu sa už Mária a ich čerstvo narodená dcéra nedočkali. Až po vojne doniesol Ondrejov spolubojovník do Horného Srnia správu, že Ondrej zomrel a je už pochovaný. Druhou obeťou vojny bol Štefan, slobodný mladík, ktorý pochádzal z 11 detí. Zomrel v Mošovciach na následky amputácie oboch nôh. Miesto, kde bol pochovaný, nie je známe. Naši spoluobčania nezabudli ani na

padlých v tejto vojne a venovali im pamätník, ktorý je tiež umiestnený v areáli kostola sv. Jána Nepomuckého.

Dominantný pamätník, ktorý je v kronike označený ako Kríž vďaky, postavili občania Horného Srnia na Vršku už v roku 1946. Pri tomto monamente sa často zastavujú okoloidúci, ba dokonca celé procesie, aby poďakovali Bohu za ochranu občanov v čase vojny.

K slovám vďaky pre vojnových hrdinov prikladám veršík:

*S mnohými Ste sa postavili
voči krutostiam vojny,
verili Ste, že na prežité zlo
doma zabudnete.
Len Vaše životy boli obeťou
za svet nový,
v pamäti, čo Vás poznali,
hrdinovia zostanete...*

Na konci druhej svetovej vojny i počas SNP sa odohrali aj iné, už takmer zabudnuté príbehy našich ľudí. Jedným z nich je príbeh odvážneho Pavla Chlebanu, ktorý sa v kritické chvíli postavil proti nepriateľom. Na jar roku 1945 obsadila našu obec časť ustupujúcej nemeckej armády. Vojaci sa usadili v rodinných domoch a keďže mali domáci z cudzích vojsk strach, odišli do hôr. Raz ráno prišla k ich provizórnym príbytkom nemecká armáda a obvinila ich z pomáhania partizánom. Vtedy si Pavol klakol na kolená pred veliteľa, prosil

a vysvetľoval, že spoluobčania, ktorých chytili, nie sú partizáni, ale biedni ľudia, lebo v ich domoch v dedine bývajú nemeckí vojaci. Hladní vojaci nakoniec odložili guľomety. Muži však museli svoj poschovávaný dobytok a potraviny dopraviť do nepriateľskej kuchyne v Ľuborči.

Aj k týmto vetám o odvahe Pavla a záchrane približne 80 životov patria slová:

*Mali ste šťastie, boli to trpké
chvilky v šťastnom dni,
veď bývali ste so zverou v lese,
hládali ste guľometom
priamo do očí,
Pavol kľáčiac prosil, bolo to
vnuknutie v správnom čase?*

Ďalší príbeh hovorí o životnej ceste mladého Emericha, ktorý bol v závere druhej svetovej vojny pár týždňov naším občanom. Otec mu zomrel a matka sa s tromi deťmi uchýlila v našej obci, lebo Bratislava už bola nebezpečná. Bývali v rodine Gašpara Liptáka... Emerich bol vzdelaný mladý muž, ktorý začal pracovať v Škodových závodoch v Dubnici nad Váhom. Na pracovisku bol svedkom krutého rozsudku. Pracovník neúmyselne poškodil meracie zariadenie, za čo draho zaplatil. Rozsudok – trest smrti bol vykonaný verejne. Mladíka táto udalosť privedla k tomu, aby sa pridal k partizánskej brigáde „Havránok“, ktorá operovala v Ľuborčianskej doline. 12. apríla

Pamätník padlým hrdinom na obecnom cintoríne

1945 prechádzalo zdecimované nemecké vojsko cez Vlársky priesmyk do Protektorátu. Časť členov zo skupiny „Havránok“ sledovala Nemcov a nasledovala prestrelka. Partizáni mali útočisko na Lažteku (les nad lokalitou Za plesom). Pre Emericha to bolo miesto jeho skoncu. Bezduché telo mohli iba ukryť a až 30. apríla 1945 previesť koňmo na náš cintorín, kde bol pochovaný.

Prikladáme veršík vďaky a úcty Emerichovi:

*Bol si mladík odvážny,
svet si iba poznávať začal,
skúsil si, aký je
človek k človeku krutý,
bez strachu, cestou vlastnou,
do boja si kráčal...*

Tolko nám vyrozprávali priami účastníci: Ján Hošo, Gašpar Lipták, Jozef Červenka. Vojnové príbehy sú detailnejšie rozpísané v starších vydaniach Lipovca (2/1994 a 1/2005).

Ing. Alojz Krajčí, Ján Svedek

Jar v škole

Prišla jar na chotár
raduje sa hospodár:
„Ukáž slnko svoju tvár,
daj nám svojich lúčov pár!“
(Kamenček)

Iste ste už aj vy pocítili príjemné teplo prvých jarných lúčov a vaše oko potešil pohľad na snežienky vykúkajúce z posledných zvyškov snehu. Jar je tu. A cítiť ju aj v našej škole. Na chodbách rozkvitli krepové narcisy, poletujú papierové motýle, spod rúk žiakov sa kotúľajú maľované veľkonočné vajíčka.

Marec sa už tradične nesie v znamení kníh a čítania. V priebehu prvých týždňov sa mnohí žiaci zapojili do **burzy kníh**, do ktorej mohli prispieť svojou už nepoužívanou knihou, ale zároveň si mohli za výhodnú cenu doplniť svoju vlastnú knižnicu.

Opäť sa konal aj **Čitateľský maratón**, počas ktorého sa v škole nepretržite čítalo osem

hodín. Tým, ktorým čítanie robí ešte trochu problémy, čítali počas prestávok starší žiaci. A môžeme potvrdiť, že taká desiata chutila pri počúvaní rozprávky omnoho lepšie.

Vďaka minuloročným akciám **Starý papier – nová kniha** sa nám do školskej knižnice opäť podarilo zakúpiť viacero zaujímavých titulov, ktoré si žiaci môžu požičať každú stredu alebo aj v priebehu vyučovania.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa do zberu papiera zapojili a pripomíname, že táto akcia bude prebiehať aj tento školský rok v apríli. Podrobne vás o nej budeme informovať v aktuálnom termíne.

Niektoré knižky v našej knižnici však ostávajú bez povšimnutia. Tajovský, Kukučín, Jesenský, Timrava,... – autori „našich čias“ sú žiakom neznámi. Pestrofarebné obaly, fantazijný svet či internetové vzťahy lákajú našich čitateľov

omnoho viac. Obyčajný dedinský človek bez počítačov a mobilov, detstvo strávené pri potoku či ozajstné (nie virtuálne) priateľstvá, ktoré vydržia v dobrom aj zlom – to naše deti už takmer nepoznajú.

Preto sme sa rozhodli stráviť jedno **popoludnie v knižnici – s klasikmi**. Nie však preto, aby sme žiakov presvedčili, že táto literatúra je pre nich lepšia (veď slová súdružka, tóna, družstvo, veranda, pionierska

schôdzka, záchvev,... už vôbec nepoznali). Vďaka vybraným príbehom mohli porovnávať napr. to, čo nám dnešná doba priniesla, ale aj nenávratne vzala, alebo „pochopiť“ spôsob komunikácie bez moderných

technológií. Tiež pochopili, že dobrý príbeh môže vzniknúť aj bez superatraktívneho prostredia či nadávok.

No aj my musíme uznať, že niektoré knižky by dnes museli žiaci čítať minimálne s historickým a frazeologickým slovníkom, takže osud niektorých kníh je už asi naozaj spečatený.

Súčasťou jarného obdobia v našej škole sa stalo aj **vyňašanie Moreny**. Aj keď toto „lúčenie sa so zimou“ v našej obci nemalo tradíciu, získava si čoraz väčšiu priazeň nielen detí, ale aj dospelých.

Krúžok šikovných rúk s „našími“ tvorivými dôchodkyňami opäť pripravil množstvo krásnych jarných doplnkov – venčekov, vajčiek, pletených zajačikov, kuriatok; ktoré vďaka **Jarnému školskému jarmoku** budú zdobiť počas Veľkonočných sviatkov mnohé srňanské domácnosti. Ďakujeme všetkým, ktorí nám pomáhali a kúpou týchto predmetov aj povzbudili k ďalšej tvorivej činnosti.

Neodmysliteľnou súčasťou Veľkej noci je aj korbáč, najlepšie vlastnoručne upletený. Už niekoľko rokov sa ho chlapci i dievčatá učia plietať na **jarnej tvorivej dielni**, ktorá sa tento rok niesla v duchu „pletenia“ – korbáčov, košíkov a venčekov. Samozrejme, nemohla chýbať ani výzdoba veľkonočných vajčiek, ktoré napriek modernej dobe nestratili miesto v našich domácnostiach.

Týmto akciami sa snažíme vychovávať tvorivých mladých ľudí, ktorí budú nielen zruční, ale zároveň dokážu vnímať aj svet a potreby ľudí okolo seba. To, že majú chuť pomáhať, každoročne dokazujú aj počas dňa boja proti rakovine – **Dňa narcisov**, aj na **Deň Zeme**, keď našu obec odľahčia o niekoľko desiatok vriec odpadu.

Je však na nás – dospelých, najmä na rodičoch, aby sme deťom ukázali, že pomáhať sa má nielen počas školskej akcie, ale že nezištná pomoc by mala byť súčasťou nášho bežného života.

Eva Šumichrastová

Výnesením a hodením Moreny do Vlára poslali členovia súboru Kamenček zimu kade-lahšie a uvoľnili miesto prichádzajúcej jari

Veľká noc v kuchyni

V minulosti sa počas roka striedali obdobia odriekania jedla a následne týždne zábavy i hostenia.

Bol to výsledok rozumného správania našich predkov, ktorí si takto prirodzene udržiavali organizmus v kondícii, čím si zabezpečili zdravotnú hygienu a potrebné vyčistenie organizmu. Pôst bol zároveň aj súčasťou kresťanského štýlu života a filozofie. V priebehu roka sa postilo v stredu a v piatok a pred sviatkami sa dodržiavali dlhšie pôstne obdobia.

Štyridsaťdňový pôst pripomína čas, ktorý Ježiš strávil na púšti. Pripravoval sa tam na svoje verejné účinkovanie. Pôst síce znamenal zdržiavanie sa od mäsitých pokrmov, ale okrem toho sa odporúčali aj iné formy pôstneho úkonu – napríklad nejest sladkosti, nefajčiť, nekonzumovať alkohol, konať dobré skutky, respektíve rôzne skutky milosrdenstva.

Asketický spôsob stravovania nepatrí iba do kresťanskej viery a židovskej kultúry. Už v starých Aténach sa pravidelne postili ženy a pre Sparťanov bolo takéto správanie samozrejmosťou pred každou bitkou. A podľa starovekých indických kníh vstupovali do tela spolu s potravou zlí duchovia, ktorých bolo treba pôstom vyhnať. Moslimovia majú zase svoj Ramadan, ktorý trvá 28 dní.

Prísny pôst trvá celý deň, najesť sa môžu vždy po západe slnka. Všetky pôsty podmienené náboženskou filozofiou v minulosti mali za cieľ nulovým príjmom potravy vyčistiť dušu, ktorá tak bude lepšie pripravená na rozjímanie. V súčasnosti však pôst a najnovšie termín detoxikácia organizmu, slúžia na zlepšenie zdravotného stavu a prevenciu mnohých ochorení z dôvodu nesprávneho stravovania a nadváhy, či dokonca obezity.

Iný kraj, iný mrav. Málokde to platí viac ako v gastronómii. Veď keď sa pozrieme na tradíciu sviatočných jedál, i keď zostáva ich gro rovnaké, v každej dedinke prichádzajú s niečim originálnym, ktoré sa viaže práve k ich oblasti. U nás je to veľkonočná baba. Táto pochúťka je zaťažkávacou skúškou pre naše žľníky. Hlavnými surovinami sú údené mäso, vajčeka, rožky a petržlenová vňať. Na prílepšenie niektoré gazdinky vedľa pridať i údenej klobásy či slaninky. Najlepšie chutí teplá, s kyslou uhorkou či červenou repou.

Jedáva sa na Bielu sobotu. V rodinách ktoré dodržiavajú prísny pôst od mäsa sa rozkrojiť môže až večer po Vzkriesení. Tí benevolentnejší si pochutnávajú už po návšteve Božieho hrobu, po dvanástej hodine.

Mária Šimáková

Anketa

Pečiete doma na veľkú noc babu?

Silvia (62): No samozrejme. Recept mám ešte po mame.

Ľubica (56): Pečiem každý rok až dve baby – jednu nám, druhú mame.

Marcela (47): Nie, nepečiem. Vlastne áno, pečiem. To je to s tými vajčkami, však? Pečiem.

Danka (32): Ja nepečiem, lebo chodievam k mame. Tá pečie babu každý rok.

Jozef (54): Babu pečieme v sobotu, jeme ju až po vzkriesení. K tomu kyslé uhorky. Takto sme fungovali aj v Rusku – doniesli sme im plech po omši do kostola a tí boli hotoví. Robili sme ju tam z bagety, lebo v Rusku rožky nemajú.

Mária (30): Hej, pečieme. Je to tradícia a je mňaaam – dala by som si už teraz.

Monika (30): Môj manžel pečie. Jeme ju v sobotu na obed. Ešte aj babka nám posielala a tá jej je trochu iná. Každá máme svoj vlastný recept.

Alojz (62): Moja žena pečie. Ja zabezpečujem materiál – údené a rožky. Jeme ju v sobotu na obed.

Recept na veľkonočnú babu

Pripravíme si 10 – 12 rožkov. Polovicu nakrájame na kocky, druhú polovicu dáme rozmôčiť do vody, v ktorej sme predtým varili údené mäso alebo klobásy.

Na masti popražíme cibuľu. Podľa chuti, no aspoň jednu veľkú. Pridáme na kocky pokrájané údené mäso, klobásu (množstvo volíme opäť podľa chuti) a popražíme. Pridáme soľ. Veľmi to s ňou nepreháňame, pretože po-

užitú údené mäso, klobásy aj voda z údeného mäsa obsahujú veľa soli. Dochutíme korením a vegetou.

Primiešame nakrájané rožky a namočené vyžmýkané rožky, 6 celých vajec a 4 žĺtky (spolu teda potrebujeme 10 vajec). Nakoniec pridáme sneh zo 4 bielkov, už len zľahka premiešame. Hotovú zmes roznomerne rozložíme na vymastený plech a dáme upiecť do zlatá.

Futbalisti mini-ligy hrali o pohár starostu

V Hornom Srní sa uskutočnil už tradičný 29. ročník minifutbalovej ligy o pohár starostu obce. Súťaže sa zúčastnilo osem futbalových mužstiev.

Po skončení súťaže sa konal ples športovcov, kde starosta obce p. Jozef Húserka s predsedom TJ CEMENTÁR Pavlom Ondráškom celú súťaž vyhodnotili a predali ceny najlepším mužstvám.

Najlepším strelcom sa stal Patrik Schiszler (Beşiktaş) so štyridsiatimi ôsmymi gólmi. Zápasy s prehľadom rozhodoval Marián Klimčík z Dubnice nad Váhom. Ples, na ktorom hrala hudobná skupina TRIUMF sa s bohatou tombolou a dobrou náladou pretiahol až do ranných hodín a všetci účastníci sa už teraz tešia na ďalší jubilejný ročník.

Tabuľka 29.ročníka MFL o pohár starostu Horného Srnia

	mužstvo	Z	V	R	P	rozdiel	body
1.	Boca	14	14			106:24	82
2.	Besiktas	14	10	1	3	119:47	72
3.	Baník	14	9	1	4	92:43	49
4.	Fernetto	14	9		5	76:47	29
5.	Amatéri	14	4	1	9	61:104	-43
6.	Sporting	14	4		10	66:98	-32
7.	Exit	14	2	1	11	56:128	-72
8.	FK Prototyp	14	1	2	11	42:128	-86

Trojkráľové spievanie

V sobotu 10. januára 2015 sa v miestnom kostole uskutočnil už 10. ročník podujatia s názvom *Trojkráľové spievanie*. Okrem domáceho ženského speváckeho zboru Srňan a mládežníckeho Kekus Chorus sa ho zúčastnili aj tri zbory, ktoré účinkovali už aj v predchádzajúcich ročníkoch: Hornosúčan, Ilavčan a Chránový spevácky zbor Fraňa Madvu z Nitrianskeho Rudna. V krátkej štatistike sme si pripomenuli predchádzajúce ročníky. Vo vystúpeniach jednotlivých zborov zneli tóny prevažne vianočných piesní a kolied. Na záver zaznela neodmysliteľná Tichá noc v podaní všetkých prítomných – ako účinkujúcich tak i divákov. Ďakujeme všetkým za priazeň a podporu.

MP

Posedenie členov ZO SZTP Horné Sarnie

12. decembra 2014 uskutočnila ZO SZTP Horné Sarnie kultúrno-spoločenské posedenie ku Dňu osôb so zdravotným postihnutím, už tradične, v priestoroch kultúrneho domu. To, že na túto akciu sa členovia organizácie tešia, dokázala prítomnosť 125 členov a hostí, medzi ktorých patrili starosta družobného mesta Brumov-Bylnice p. Zdeněk Blanáž, delegácia klubu dôchodcov z tohto mesta na čele s jej predsedkyňou Jarmilou Fojtíkovou, starosta obce Horné Sarnie p. Jozef Húserka, riaditeľka ZŠ s MŠ PaedDr. Helena Kramáriková.

Slávnostný príhovor predniesol predseda organizácie Štefan Blaho, po ňom prítomných pozdravili svojimi príhovormi hostia. O krásny kultúrny program sa postarali

žiaci základnej školy, členovia folklórneho súboru Kamenček, žiaci základnej umeleckej školy a ďalší. Ďakujeme. Všetky vystúpenia boli odmenené zasluženým potleskom. Vďaka patrí nielen účinkujúcim, ale aj tým, ktorí ich tak dobre pripravili, hoci svoju úlohu niekedy zohrala aj tréma, ale aj tá bola odmenená potleskom. Prítomní sa počas akcie občerstvili dobre pripraveným jedlom. Nezabudlo sa ani na aktuálnych jubilantov, pri príležitosti ich životných jubileí, ktorým taktiež touto cestou Blahoželáme. Nemohla chýbať ani súťaž *Hraj a vyhraj*, na ktorú sa vždy všetci tešia. Akcia sa vydarila vďaka úsiliu členov výboru organizácie, ktorí oslovili sponzorov. Ďakujeme. Tešíme sa na ďalšiu spoločnú akciu.

E.N. členka výboru

Prihlásenie k zasielaniu dôležitých správ

Dôležité oznámenia, články na web stránky, alebo oznamy hlásené v obecnom rozhlase môžete dostávať aj e-mailom.

Záujemcovia o odber týchto správ sa môžu k odberu prihlásiť na web stránke obce www.hornesrnie.sk. Vpravo dole je možnosť *Prihláste sa k odberu informácií*. Treba vyplniť

užívateľské meno a e-mailovú adresu. Zároveň si treba prečítať poučenie k spracúvaniu osobných údajov, odsúhlasiť ho a prihlásenie odoslať. Vaša e-mailová adresa bude zaradená do databázy a Vám do Vašej e-mailovej schránky budú prichádzať dôležité oznamy obecného úradu.

OeÚ

Tabuľka strelcov MFL po 14. kole

	Meno	Mužstvo	Góly
1.	Schiszler Patrik	Besiktas	48
2.	Kebísek Dominik	Amatéri	27
3.	Patka Patrik	Baník	26
4.	Kiačík Peter	Amatéri	22
5.	Blaško Branislav	B.O.C.A.	20
6.	Mazán	Sporting	19
	Švančárek Martin	Exit	19
7.	Šimko Jozef	B.O.C.A.	18
	Galko Adam	Baník	18
	Gajdošík Zdenko	Fk Prototyp	15
8.	Blaško Milan	B.O.C.A.	15
	Oslanec Miroslav	Exit	15
	Naňák Ladislav	Sporting	14
9.	Majtán Milan	Fernetto	14
	Lukajka Jozef	Besiktas	14
10.	Hladík Lukáš	B.O.C.A.	12
	Šimko Marek	Fernetto	12

20. 3. 2015 sledovalo celé Slovensko zatmenie slnka. Vďaka Jurajovi Urbanovi sme ho v Hornom Srní mohli pozorovať cez hvezdárske ďalekohľady. Záujem bol nečakaný. Počas dvoch hodín trvania zatmenia sa v parku vystriedalo niekoľko desiatok ľudí.

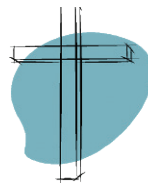
SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Naši noví občania

4.12.2014 Hana Húserková
22.12.2014 Jasmína Martišková
23.12.2014 Emily Darážová
Melissa Darážová
Šimon Piláthy
24.12.2014 Matias Schiszler
9.1.2015 Richard Mazán
22.1.2015 Alexander Daňo
29.1.2015 Lea Chovancová
5.2.2015 Patrícia Štefaničáková
24.2.2015 Alex Brandstädter
11.3.2015 Nikolas Kebísek

Navždy sme sa rozlúčili

3.1. Viera Papierníková
3.1. Pavlína Krajčiová
4.1. Felix Filo
10.1. Viktor Nagy
20.2. Anna Meščánková
14.3. Anna Kebísková